

[Ingeborg Hansen.]

indført, og denne Lettelse bliver nu yderligere udvidet, dels ved at Købekortenes Værdi forhøjes fra 10 Kr. til 25 Kr., dels ved at Grænsen mellem de mindrebemidlede og de bemidlede slettes. Det bliver, som det allerede er sagt, nu saaledes, at alle Børn under 15 Aar faar Tøjkort. Det er kun godt, at Grænsen slettes. En Grænse, som drages mellem den mindrebemidlede og den bemidlede Del af Befolkningen, vil altid skabe megen Utilfredshed og i mange Tilfælde ogsaa Uretfærdighed, saaledes som en Grænselinie næsten altid vil gøre, og selv om det maaske kan falde en og anden lidt for Brystet, at velhavende Folks Børn ogsaa skal have disse Købekort til 25 Kr. Stykket, maa man paa den anden Side sige, at det økonomisk set næppe vil spille saa stor en Rolle, fordi det Antal Børn, der kommer ind under Kategorien Børn af velhavende eller rige Forældre, ikke er saa forholdsmæssig stort. Der er vel ogsaa den Fordel ved det, at den nye Ordning næppe kræver saa megen Administration og næppe medfører saa mange Vanskeligheder, som Regelen om Skellet mellem de mindrebemidlede og de bemidlede forarsagede.

Foruden denne Lettelse i Loven er der andre, som den højtærede Finansminister allerede har gjort Rede for, Nedsættelsen af Importafgiften for en Række Varer, helt Bortfald for andre Varer, Nedsættelsen for Parfumebranchen m. v., og hertil kommer saa endda de Lettelser, der er kommet til under Behandlingen i Folketinget, Lettelser, som skulde komme Handelen til gode. Disse Lettelser maa vi nødvendigvis være glade for.

Jeg tror ikke, det er nødvendigt nu her at komme ind paa en Gennemgang af de forskellige Enkeltheder i Forslaget. Loven har været grundig behandlet i Folketinget, og i øvrigt giver Bemærkningerne til Lovforslaget og den højtærede Finansministers Forelæggelsestale de Oplysninger, som er nødvendige. Jeg vil derfor indskrænke mig til efter denne Indledning at udtale, at vi vil støtte Forslagets Gennemførelse. Den højtærede Finansminister ved, at vi ikke gør det med Begejstring, men jeg tror, jeg kan forsikre ham om, at vi vil gøre det fuldt loyalt.

Villemoes: Efter at den højtærede Finansminister her i det høje Ting har forelagt dette Lovforslag om midlertidige Forbrugsafgifter m. m., saaledes som det for

et Par Timers Tid siden er vedtaget i det andet høje Ting, og efter at den socialdemokratiske Ordfører, det ærede Medlem Fru Ingeborg Hansen, nu har anbefalet Forslaget, vil jeg gerne paa mit Partis Vegne tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger. Og da allerførst denne, at det skal erkendes, at det foreliggende Lovforslag er bedre end den Lov, som udløber med Udgangen af denne Maaned, og betydelig bedre end den Lov, der var gældende forud for November i Fjor, en Lov, som ene og alene stod for de to daværende Regeringspartiers, Det radikale Venstres og Socialdemokratiets Regning. Det erkender jeg fuldt ud.

Da vi for et Aar siden her i Tinget behandlede Forslaget til den nugældende Lov — midlertidig Lov hedder det jo altid —, lovede den højtærede Finansminister at ville forsøge ved en eventuelt kommende Lejlighed som denne at arbejde for, at det høje Landsting kunde faa lidt mere Tid til Behandling af Lovforslaget, hvis Forholdene maatte tillade det. Jeg forstod, at den højtærede Finansminister dermed mente, at der kunde opstaa Forhold, hvor det var vanskeligt, f. Eks. hvor et Lovforslag nødvendigvis maatte gennemføres med Dags Varsel. Den højtærede Finansminister tænkte naturligvis paa Tilfælde, hvor visse Forbrugsafgifter blev foreslaaet forhøjet; her er et saadant Tilfælde, hvor f. Eks. Spiritus- og Tobaksafgifterne forhøjes. Staten kan jo i saadanne Tilfælde ikke være tjent med, at der sker Hamstringer eller Indkøb til, skal vi sige Beredskabslagre, som det vist hedder med et pænere Ord — til visse Tider kaldes det det ene og anses for forkasteligt, til andre Tider kaldes det det andet, og det anses jo under saadanne Forhold for at være rosværdigt. Naa, for Tiden tror jeg nu ikke, man kan sige, at Statens Risiko for at miste store Skatteindtægter er overdreven stor, idet de fleste vel næppe vil være i Stand til at foretage store Indkøb af de Ting, der her er paa Tale, Ting, som der i Forvejen er gaaet stærkt Svind i Lagrene af. Men hvorom alting er, er det nu atter henimod de sidste Dage af Oktober Maaned. De allerfleste Medlemmer i dette høje Ting har imidlertid i de sidste Dage, maaske ogsaa Uger, haft Lejlighed til at følge det forberedende Arbejde, der er gjort i denne Sag, saa helt blanke kan vi ikke være; vi har ogsaa været i det heldige Tilfælde, at hvis vi ikke kunde faa noget at vide om, hvad Regeringen forberedte, kunde vi læse det i den social-